

KOZIEŁKOWY (2) *ai*

Oba o oraz e jasne.

sg m I koziełkowym (1). ◇ [f G koziełkow(e)j.] ◇ n G koziełkowego (1).

Sł stp notuje, Cn, Linde brak.

1. [Przymiotnik od „koziełek” ‘młody kozioł lub młoda koza’: y wzawłzi krwyie baraⁿkovey albo kozelkovey y pomazeczce oboye podvoie *TomZbrudzBrul Ex 12/7.*

a. *W funkcji rzeczownika: »koziełkowe« = rodzaj czynszu od posiadanych kóz: Koziełkowe. Koziełkowego dawają z każdego łanu per gr 2/12 *LustrKrac I 102; LustrSand 31, 43.*]*

2. *Przymiotnik od „koziełki” ‘bliżej nie określony rodzaj roślin’ (2) :*

*Wyrażenia: »korzenie koziełkowe« (1): Ná łamánie/ weźmi korzenia fzółwijowého/ koźiełkowého/ [...] warzże to wełpołek *SienLek 130.**

*»sok koziełkowy« (1): miódunka z marunką á s fokiem koziełkowym [...] poczęcie paniam czyni *FalZioł I 83b.**

Cf KOZŁKOW, KOŻŁĘCY

TZ